



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri  
Raymundi**

**Raimundus <de Pennaforti>**

**Colonie, 4.III. 1502**

**VD16 R 168**

Mulier post partu[m] purgabit[ur]

**urn:nbn:de:hbz:466:1-31223**

patiuntur. vel quicquid plus patiuntur. quod tale menstruum congregat ex nimia humido indigesto superfluitate. Et sic tunc iste mulieres sive virgines quod habent multum de humoribus vel pluries patiuntur in uno mense. quamvis minus habeat de humoribus ille in uno mense semel patiuntur. non dicunt medici tamen Albertus Magnus. quod menstruum est ita immundum et venenosum quod si fundaret super arbores virates tunc tales non crescerent nec fructum producerent. sic et illud lignum instrutum et sterile fieret. Ideo ut prius in de somno et vigilia. si tale menstruum fundaret super speculum nouum tunc spectulum nouum maculatum ex menstruo. et sit si mulier mestruosa inspiceret speculum nouum. tunc faciliter non separaret a speculo macula. et si speculum sit vetus tunc faciliter separabit. Sit autem pergit et mulieres mestruose hoitem inspicunt et inficiunt visum ad mortisicut basiliscus. quod tunc tales mulieres vndeque intelecte sunt cum malis humoribus. et sic tunc mestruosi humores vndeque exirent et tunc humorum etiam petunt exitum per oculos. et ita tunc ipse homo per visum ipsum ipsius mulieris inficitur faciliter ad mortem. Et etiam aer inficit per mulierem qui aer tunc defert ad hoitem per quinque ita forte quod talis aer corruptus ipsum hoitem inficit ad mortem. At ideo tales mulieres caueant tamen menstruum ne accedat ad pueros facientes in cunis ne inficiant eos. quod tales sunt fragiles nature ergo valde faciliter ad mortem inficiantur. At ideo ut nobilis Aquicena. quod talis mulier magis inficit eum visu quam cum tactu. et Aquicena dat rationem de super. quod oculi sunt magis porosi. tamen propter porositatem oculorum talis materia citius transire per oculos quam per alia membra. Ita dubitatur. virum mulier tamen illius infirmitatis per reddere debitum carnis vel exigere. Et videtur quod non. ut habeat in leuitico ubi dicitur. Mulieres mestruosas ne accesseris. Et de glossa ibidem. quod illo tamen mulier nec debet reddere nec exigere debitum carnis. Sed in oppositum arguitur sic. leproso mulieri est redditum debitum carnis. ergo mulieri mestruose. Consequitur tamen. quod lepra est infirmitas gravior quam passio menstruorum. Sed annis per extra de iugio leprosorum libro quarto. nam illa infirmitas non dirimit matrimonium ut patebit infra. Ad duobus rurendetur per distinctorem. quod in illo actu sunt duo. unum est voluntarium. scilicet exigere debitum carnis. et aliud est necessarium. per reddere debitum carnis. Modo dicitur. quod illud quod est necessarium hoc est faciendum. sed illud quod est voluntarium est omittendum. Causa primi est ista. quod mulier non est sua semper viri. sic etiam vir non est semper mulier. Alio vero dicunt quod mulierem pati illam infirmitatem intelligunt duplum. Uno modo naturaliter. videlicet semel in mense propter defectum caloris naturalis. et isto tamen vir non debet accedere mulierem. Alio modo intelligunt quod pars illam infirmitatem propter naturam sic quod quicunque diu laborat in illa infirmitate. et tunc in isto tamen vir non debet accedere mulierem. Ita hora quod si vir vel mulier petit debitum carnis tamen festinat. vel in loco sacro vel tamen ieiuniu. vel tempore mestruum. tunc peccat mortaliter. sed aliis diebus extra illud tempus licet per petere debitum carnis sine magno peccato. Ut dicitur notater (sine magno peccato) quod non vel raro fit sine peccato. in festa sacerdotum locus ieiunia mestrua parere. Si petas coitum mortaliter peccas in illis. Ex isto sequitur quod certis tempibus vir et mulier licet per reddere debitum carnis. sed his diebus non per licite exigere. Ultimum notandum. quod quicunque mulier apta est ad fluxum mestruum tunc apta est ad viri portum. unde mulier vel puerilla a tredecim anno usque ad quinquaginta

tutici q̄ talis infans cū felicitate z tū oſni pſperitate circūdab. Et vleſſus dicitur q̄ talis ſecūdina eſt applicata vmbilico pueri cū yma parte z p obſterices ſcrete diuidit a puerō z p eadē remittit ad locū pluetū. z dicitur vltierius q̄ tales mulieres q̄ partū hñt immūdicia ſibi attractā. z q̄ ab eis eletia z ab introitu ecclie p repus ab ecclia deputatū ſequeſtrare ſt̄. Tandem vero finito tpe deputato venientes ad eccliam p benedictio aq̄ alperſione purificatur ab immūdicia corporis attracta p pueri ſecūdina. z p ſacerdiſ doti introductur ad designādū vnicatē illaz cū ecclia.

**T**ercio notādū q̄ mulier d̄ p̄muniſ cū pfeſſione z cōicatōne dñica vt li a p̄tendit. z hoc eſt p̄terea q̄ ip̄a mulier tpe p̄tus eſt in articulo moris ſtituta. q̄ nullā aial intantū patif in p̄tu ſicut mulier. Et rō eſt iſta. q̄ h̄to plus ſenſus delicateſ eſt de rāto plus patif. z ḡ paſſio xp̄i maxima fuit. z hoc ideo q̄ eius 2plexio ſuit nobilissima. Et ḡ cū hō inter oia aiaſlia ſit aial nobillimū. ḡ mulier plus patif in p̄tu q̄ aliquid aliud aial. ḡ ip̄a patif intātū q̄ ip̄a timer periculū mortis ſe inire. ḡ ſequitur de p̄mo ad vltimū q̄ ip̄a mulier d̄ p̄muniſ cū pfeſſione z cōicatōe. Pro q̄ eſt ſciendū q̄ pena ſue paſſio eſt duplex. Hā quedā eſt pena cois. z qdā eſt p̄ticularis. Cōis eſt viri z mulieris ſimul. z iſta eſt pena necis. vñ in Genesi. dñs dixit ad euā z adā. In quaquā hora conederitis z̄. morte moriemini. Alia eſt pena ſue paſſio p̄ticularis. z eſt tñm mulieris. vt halef in Ben. nā ip̄a mulier p̄mo conſenſit dyabolo in paradyſo in morſu pomī z tradidit viro. vñ dñs dixit. In dolore paries. z ſic oēs mulieres patiūtūr in partu. Igit̄ colliguntur de p̄mo ad vltimū q̄ mulieres debet eſſe p̄munita cū ſacramēto ecclie. Et iā ideo mulieres debet eſſe p̄parate cū ſacramēto ppter remouere in honestatē. q̄ maxime in honestū eſſet ſi ſacerdos illis tib⁹ mulieres viſitaret etiā hoc matutinieri d̄ ppter reuerentia ſacramēti. q̄ in tpe p̄tus mulieres maxime ſt̄ immūdicio an t̄p̄ ſetus detet p̄muniſ ſe cū corpe xp̄i

**U**ltimo notādū. q̄ infans iaces ſue inclusus in ſecūdina. ſicut mediſ ei dicitur. tūc in tali caput ei⁹ eſt ſursum hñs cubicos ſuos ſup genua z qua libet manū ad vñū oculū z mēbra ſubtiliter agglutinata. z qñ t̄p̄ pariendi affuerit. ſi debita generatio fit tūc ſecūdina trāſferit ſic q̄ p̄mo nascit̄ caput et ſi tūc aliter fieret generatio nō fieret debita. z mulieri eſt valde periculo ſum ſi forſan morte posſet euadere. Et ideo qdā mulieres grauius laboſrant q̄ alie ppter diuersum modū ſecūdine. i. diuersum modum embryoñis. Et ideo ne forte mulier ex periculo morte p̄uenire ſt̄ tūc littera p̄mo ſuadet ſibi p̄muniſ cū ſacramētis ecclie. Alij aut ſic dicitur q̄ infans inclusus in ſecūdina iacet in matrice ſub pectore pendens ſursum cū capite ad imū vētro cū pedib⁹ z nō extensus. imo mēbra 2ſtricta ſunt. ob hoc ne mulier ledatur nimū z tpe p̄tus nō ſimul z ſemel exiſt. ſed qdā mēbra p̄ p̄tus. z qdā p̄ posterius. z ideo ſi debito mō ſit generatio tūc talis p̄tus trāſferit. ita q̄ ſuprema pars tendit ad imūz. z inferior p̄ ſt̄ ſursum. ita q̄ p̄mo naſcit̄ caput. poſteā alia mēbra. Et ſi hoc mō infans pductur ad eſſe tunc mulieres nō multū patiūtūr. q̄ iſte eſt debitus modus pariēdi. vt dicitur p̄physici. Et ſi aliter ſit generatio iea q̄ p̄mo nascit̄ manus vel aliud mēbra q̄a q̄ nō p̄mo nascit̄ caput. tūc ibi eſt indebitus modus pariendi. Et qñ ſic ſit tūc mulieres grande z maxime patiūtūr in partu. z quicq̄ dubium eſt

l l